

I förra sockenboken skrev Lars Thomasson bl.a. om branden i Blåhammarstugan 1923. I sin egen visbok från ungdomen har Märta Andersson, Duvedsbyn denna visa om branden. Vem som skrivit den är okänt, kanske någon vet? Melodin ska ha varit samma som "Fredssången".

Dramat i Blåhammarn!

Ofta utav hemska öden träffas
mänskan på sin stig många gånger
utav döden plötslig och
förskräckelig, jag för dig nu
sjunga vill om ett drama lyssna
till:

Mellan stolta fjäll och höjder i
Storliens sköna trakt, där man
drömt om frid & fröjder låg en
hydda i sin prakt hyddans namn
Blåhammarn var elden den nu
härjat har

Uti stugan funnos fyra
levnadsglada mänskobarn, eldens
flammar vilda yra, vänner dödar
på sin ban, ingen kunde detta tro
under nattens stilla ro
Ingen mänska vet sitt öde ingen

vet vad hända kan De nu vilar
bland de döde offer för en
nattlig brand Tvänne flickor och
en man samt en yngling döden
fann

Ingen såg den hemska branden
ingen därom tälja kan, men allt
tyckes ge vid handen att man
säkert säga kan:
Rånmod uti natten hänt och
man sedan hyddan tänt.

När skall mänskan övergiva
brottets, syndens mörka stig?
När skall mänskan ädel bliva
avsky få för brott & krig? När
skall friden jorden nå, när skall
mänskan rätten få?

*Ur Åre sockenkrönika
/ B Mevik*